

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Кюстендил, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Теодора С. Д.а
като разгледа докладваното от Веселина Д. Джонева Търговско дело № 20241500900005 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Част Четвърта „Несъстоятелност“, Глава 39 „Откриване на производство по несъстоятелност“, чл.625 и сл. от Търговския закон /ТЗ/.

Делото е образувано по молбата на „****“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В., подадена чрез пълномощника адв.Д. Д. от АК-Кюстендил, с изрично пълномощно, съгласно чл.626 ал.4 от ТЗ, с която се претендира откриване на производство по несъстоятелност на търговеца, обявяване на неплатежоспособността му и определяне на началната ѝ дата, както и постановяване на решение по чл.632 от ТЗ за обявяване на дружеството в несъстоятелност с всички, предвидени в закона последици.

В молбата са изложени твърдения в посока, че дружеството е изпаднало в неплатежоспособност с начална дата 18.01.2024г., който е денят, следващ датата на последното извършено от търговеца плащане (17.01.2024г.). Сочи се, че дружеството е с дългогодишна търговска дейност с предмет – изработка на саи за обувки на ишлеме по възлагане от италиански клиенти, като продукцията е била предназначена за италианския пазар. Производството се е извършвало със собствени машини в помещение под наем. Дружеството твърди, че в последните 3-4 години единствен възложител на поръчки е било „****“ ООД, гр.Д., с ЕИК ***, но през месец декември 2023г. управителят на това дружество уведомил молителя, че поради липса на поръчки от италиански клиенти вероятно ще се наложи прекратяване на търговските им отношения от началото на 2024г. Молителят предприел действия в посока да намери други възложители за дейността, която извършва, но без резултат. Същевременно, през месец януари 2024г. управителят на „****“ ООД го уведомил, че съвместната работа между двете дружества приключва.

Молителят твърди, че към датата на подаване на молбата в съда – 23.01.2024г., задълженията на дружеството възлизат на 105 968.45 лева, които задължения са краткосрочни и дружеството не е в състояние да погаси с наличните си активи – които са с балансова стойност 31 884.29 лева, в т.ч. и краткотрайните. Сочи, че обезпечени са само

вземанията към кредитор НАП, които са обезпечени чрез запор върху машините, останалите вземания – към търговски дружества и към персонала – не са обезпечени.

Според молителя, невъзможността да бъдат погасени задълженията му към кредиторите, в т.ч. и краткосрочните с краткотрайните материални активи, сочи на извод, че дружество се намира в състояние на неплатежоспособност, а евентуално – свръхзадълженост, тъй като затрудненията не са временни и трудовите правоотношения с почти всички работници са били прекратени, като дружеството окончателно е спряло дейността си и плащанията след 17.01.2024г. Това състояние се определя като трайно и необратимо. Във връзка с искането за постановяване на решение по чл.632 от ТЗ се изтъква липсата на достатъчно парични средства и бързоликвидни материални активи в масата на несъстоятелността, с които да се покрият разноските в производството.

Към молбата и в последствие, след даване на допълнителни указания, са приложени изискуемите се от чл.628 ал.1 и ал.3 от ТЗ документи - опис и оценка на активите и пасивите на дружеството към датата на подаване на молбата; списъци на неговите кредитори и на длъжниците му с посочване на адресите, вида, размера, падежа и обезпеченията на вземанията; счетоводни баланси; отчет за приходите и разходите за 2023г.; отчет за паричния поток за периода от 01.01.2023г. до 31.12.2023г.; справка за задължения към 31.01.2024г., издадена от НАП, както и молбата има необходимото съдържание, според изискването на ал.4 на посочената разпоредба.

Според горните документи, „****“ ЕООД има три категории кредитори: 1/ държавата в лицето на НАП, към която задължението е парично в размер на сумата от 69 792.73 лева и включва публични задължения с настъпил падеж за данъци, осигурителни вноски и лихви, което вземане е обезпечено със залог върху машини; 2/ търговски дружества, в това число: „****“ ЕООД, към което задължението е парично в размер на сумата от 10 712.00 лева, с настъпил падеж на 31.12.2023г. и е необезпечено, както и „****“ ЕООД, към което задължението също е парично и необезпечено, падежирало на 29.02.2024г. и възлиза на 708.83 лева; 3/ персонал – 34-ма работници и служители на дружеството, към които задълженията са парични, необезпечени, възлизат общо на 24 754.89 лева и са с настъпили падежи – 29.02.2024г.

По делото е прието заключение по назначена съдебно – икономическа експертиза – заключение с вх.№1048/01.03.2024г. на вещото лице Л. Л.. Вещото лице, на база приложените към молбата документи и на допълнителна финансово-икономическа информация за дружеството, обявена в ТР към АВ, както и други относими счетоводни документи, е констатирало следното:

През 2020г. „****“ ЕООД е осъществявало търговска дейност и е реализирало приходи от продажби в размер на 375 000 лева и загуба в размер на 15 000 лева; стойността на краткосрочните му вземания е била 40 000 лева, а текущите задължения – 128 000 лева, в това число: 12 000 лева задължения към доставчици и 116 000 лева – осигурителни и данъчни задължения. Вещото лице е посочило, че при тези финансови показатели за 2020г., коефициентите на обща, бърза и абсолютна ликвидност са били под 1 и дружеството не е могло да покрива краткосрочните си задължения с бързоликвидни активи, при което интересите на кредиторите не са били защитени, а коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост са били с отрицателни стойности, дължащи се на натрупани загуби от минали години в размер на 99 000 лева, при което е имало превишение на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са били достатъчно обезпечени с имущество на предприятието.

През 2021г. „****“ ЕООД е реализирало приходи от продажби в размер на 538 000 лева и печалба в размер на 2 000 лева; стойността на краткосрочните му вземания е била 41 000 лева, а текущите задължения – 144 000 лева. При тези финансови показатели за 2021г., коефициентите на обща, бърза и абсолютна ликвидност са били под 1 и дружеството

не е могло да покрива краткосрочните си задължения с бързоликвидни активи, при което интересите на кредиторите не са били защитени, а коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост са били с отрицателни стойности, дължащи се на натрупани загуби от минали години в размер на 114 000 лева, при което е имало превишение на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са били достатъчно обезпечени с имущество на предприятието.

През 2022г. „****“ ЕООД е реализирало приходи от продажби в размер на 649 000 лева и счетоводна печалба в размер на 20 000 лева; стойността на краткосрочните му вземания е била 24 000 лева, а текущите задължения – 119 000 лева. При тези финансови показатели за 2022г., коефициентите на обща, бърза и абсолютна ликвидност са били под 1 и дружеството не е могло да покрива краткосрочните си задължения с бързоликвидни активи, при което интересите на кредиторите не са били защитени, а коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост са били с отрицателни стойности, дължащи се на натрупани загуби от минали години в размер на 112 000 лева, при което е имало превишение на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са били достатъчно обезпечени с имущество на предприятието.

През 2023г. „****“ ЕООД е реализирало приходи от продажби в размер на 741 000 лева и счетоводна печалба в размер на 64 000 лева; стойността на краткосрочните му вземания е била 73 000 лева, а текущите задължения – 120 000 лева. При тези финансови показатели за 2023г., коефициентите на обща, бърза и абсолютна ликвидност са белязали леко повишение спрямо предходния период, но продължават да са под 1 (обща и бърза ликвидност в границите от 0.30 до 0.60, а незабавна от 0.10 до 0.12) и дружеството не е могло да покрива краткосрочните си задължения с бързоликвидни активи, при което интересите на кредиторите не са били защитени, а коефициентите на финансова автономност и задлъжнялост са били с отрицателни стойности, дължащи се на натрупани загуби от минали години в размер на 99 000 лева, при което е имало превишение на задълженията спрямо собствения капитал, т.е. съществуващите задължения не са били достатъчно обезпечени с имущество на предприятието.

Към 31.01.2024г., според счетоводния баланс на молителя, размерът на актива на дружеството е 12 000 лева, представляващ дълготрайни материални активи, а размерът на пасива е 104 000 лева, в това число: 12 000 лева - задължения към доставчици; 25 000 лева - задължения към персонал и 67 000 лева – задължения за осигуровки и данъци.

Към същата дата – 31.01.2024г., вещото лице е констатирало, че „****“ ЕООД разполага с дълготрайни активи с отчетна стойност в размер на 49 168.74 лева, осчетоводени в счетоводни сметки от група 20 – Дълготрайни активи, от които: активи с балансова стойност 31 884.29 лева, с които са обезпечени вземания на НАП.

Към 31.01.2024г. дружеството не разполага с краткотрайни активи; няма вземания от клиенти.

Към 31.01.2024г. задълженията на дружеството възлизат на 104 000 лева, поради което разполагаемите активи не са достатъчни за покриване на задълженията му.

Наличните парични средства към 20.02.2024г. по каса са в размер на 6.56 лева, а в разплащателната сметка на дружеството средствата са в размер на 9.47 лева., или общо парични средства в размер на 16.03 лева.

Вещото лице е посочило, че анализът на коефициентите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост показва, че дружеството е изпитвало финансови затруднения още в началото на изследвания период. Последните плащания към кредитори били извършени на 20.02.2024г., когато дружеството платило осигурителни вноски в размер на 292.03 лева и задължение към доставчик в размер на 450 лева, които плащания, според вещото лице са били извършени със средства, лично предоставени от управителя.

Към 23.01.2024г. дружество няма вземания от трети лица.

След 15.01.2024г. дружеството е преустановило извършването на търговска и производствена дейност. Трудовите правоотношения със служителите му са прекратени и към 28.02.2024г. има действащ само един трудов договор в предприятието – на лице, което е продължителен отпуск поради временна неработоспособност.

Коефициентът за обща ликвидност (краткотрайни активи : краткосрочни задължения) през 2020г. е бил 0.31; през 2021г. – 0.28; през 2022г. – 0.20 и през 2023г. – 0.61.

Коефициентът за бърза ликвидност (краткосрочни вземания + краткосрочни инвестиции + парични средства : краткосрочни задължения) през 2020г. е бил 0.27; през 2021г. – 0.24; през 2022г. – 0.19; през 2023г. – 0.61.

Коефициентът за абсолютна ликвидност – (парични средства : текущи задължения) през 2020г. е бил 0.12; през 2021г. – 0.10; през 2022г. – 0.12 и през 2023г. – 0.11.

Коефициентът за финансова автономност на дружеството (собствен капитал : пасиви) през целия изследван период е отрицателна величина, като за 2020г. е – 0.66, за 2021г. е – 0.63; за 2022г. е – 0.70 и за 2023г. е -0.42, което, според вещото лице, показва, че дружеството е финансирало дейността си основно с привлечени средства и е в състояние на свръхзадлъжнялост.

Коефициентът на задлъжнялост (пасиви : собствен капитал) също е с отрицателни стойности за всички проверени години, а именно: за 2020г. е -1.52; за 2021г. е -1.60; за 2022г. е -1.43 и за 2023г. е – 2.33.

Нетният оборотен капитал за всички проверени години е с отрицателни стойности, което показва, че текущите задължения превишават текущите вземания. .

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Дружеството „***“ ЕООД е регистрирано в ТР на 21.09.2012г., със седалище и адрес на управление в *****, с едноличен собственик на капитала и управител В.Й.В. и внесен капитал от 2 лева.

Предмет на разглеждане е молба, подадена от самото дружество за откриване на производство по несъстоятелност, поради неплатежоспособността му, според формулираното искане в петитума на молбата.

Съгласно разпоредбите на Търговския закон (ТЗ), производство по несъстоятелност може да се открие: 1/ спрямо определени лица; 2/ по искане на определени лица и 3/ при наличие на определени материалноправни предпоставки.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1/ търговци (съгласно чл.607а от ТЗ), с изключение на търговец - публично предприятие, което упражнява държавен монопол или е създадено с особен закон (чл.612 ал.1 от ТЗ); 2/ неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност (чл.610 от ТЗ), включително починали и/или заличени в търговския регистър (чл.611 ал.2 от ТЗ); 3/ починал или заличен ЕТ – чл.611 ал.1 от ТЗ; 4/ лице, което прикрива търговска дейност, чрез неплатежоспособен длъжник – чл.609 от ТЗ и 5/ съдружия и фондации (чл.14 ал.4 от ЗЮЛНЦ).

В конкретния случай, молителят „***“ ЕООД е търговско дружество, което по смисъла на чл.1 ал.2 от ТЗ, представлява търговец по формата си.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, съгласно чл.625 от ТЗ, са: 1/ длъжникът; 2/ кредитор, притежаващ изискуемо парично

вземане по чл.608 ал.1 т.1 от ТЗ - породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3/ Националната агенция за приходите – за изискуеми парични вземания по чл.608 ал.1 т.2 и т.3 от ТЗ - за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане и 4/ Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ при изискуеми и неизпълнени за повече от два месеца задължения за трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите на търговеца.

По настоящото дело молител е длъжникът „****“ ЕООД, поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си.

Материалноправните предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност са посочени в чл.607а от ТЗ и се изразяват в едно от следните две имуществени състояния на длъжника: 1/ неплатежоспособност – общо основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2/ свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества, по смисъла на чл.64 ал.3 от ТЗ – дружества с ограничена отговорност, акционерни дружества и командитни дружества с акции.

В разглеждания случай молителят поддържа наличие на основание за откриване на производство по несъстоятелност, изразяващо се в неплатежоспособност.

Съгласно чл.608 ал.1 от ТЗ, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1/ парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или 2/ публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или 3/ задължение по частно държавно вземане, или 4/ задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Цитираната разпоредба, преценявана във връзката ѝ с нормата на чл.631 от ТЗ, според която съдът отхвърля молбата, когато установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите, води до извода, че за да бъде налице неплатежоспособност, имущественото състояние на длъжника следва да се характеризира с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл.608 ал.1 от ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

В чл.608 ал.3 от ТЗ е въведена оборима законова презумпция, според която неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. В ал.2 и ал.4 на чл.608 от ТЗ са предвидени още две презумпции за наличие на състояние на неплатежоспособност, съответно - предполага се, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години, както и неплатежоспособността се предполага, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл.625 от ТЗ, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на 6 месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение.

Състоянието на неплатежоспособност трябва да е налице към момента на приключване на устните състезания по делото, но изискването за трайния му характер по необходимост предполага извършване на цялостен финансово – икономически анализ на дейността на длъжника в един достатъчно продължителен период назад във времето.

По делото е прието заключение по назначена съдебно-икономическа експертиза, в

което са изследвани счетоводните показатели на длъжника, като от съществено значение са анализирани коефициентите за ликвидност и за финансова автономност на молителя. Така, в решение №115 от 25.06.2010г. на ВКС по т.д.№169/2010г., II т. о., ТК, постановено по реда на чл.290 от ГПК, се приема, че съдът следва да прецени коефициентите на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, дали са под единица и какво е съотношението им, което е от значение за икономическото състояние на длъжника, като обективно състояние. За да е налице състояние на неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни.

Коефициентите за ликвидност са количествени характеристики на способността на дружеството да изплаща текущите си задължения с наличните си краткотрайни активи. Ликвидността не е статична величина и следва да се разглежда в динамика. Тя перманентно се променя, поради непрекъснатото задължение на дружеството за плащане на доставчици, банки и др., както и поради парични постъпления от реализирана продукция или услуги. За норматив при коефициента за обща ликвидност се приема коефициент „1“, тъй като при него предприятието има толкова краткотрайни активи, колкото са неговите краткосрочни задължения, поради което то може да поема плащанията по тях.

В конкретния случай, през целия изследван период коефициентите за обща, бърза и абсолютна ликвидност на дружеството са били под 1 и дружество е изпитвало финансови затруднения, а коефициентите на финансова автономност и задължнялост са били отрицателни стойности, поради което задълженията му не са били достатъчно обезпечени с налично имущество, но при все това през 2023г. е отбелязано известно подобрение, при което са били погасявани задължения към кредитори, реализирана е била счетоводна печалба.

При наличните данни може да се заключи, че към 01.01.2024г. „***“ ЕООД вече не е било в състояние да поеме плащанията на текущите си задължения с наличните краткотрайни активи, парични средства и краткотрайни инвестиции, както и, че същото е било поставено в зависимост от кредитори. Настъпило е влошаване на финансовото състояние на дружество, което е спряло дейността си, има материални активи, които са недостатъчни за покриване на натрупаните пасиви от предходни периоди, не разполага със свободни парични средства, няма събираеми вземания към настоящия момент, а размерът на задълженията му възлиза на 105 968.45 лева, в това число: 69 792.73 лева - публични задължения с настъпил падеж за данъци, осигурителни вноски и лихви; 10 712.00 лева, с настъпил падеж на 31.12.2023г. към дружеството „***“ ЕООД; 708.83 лева – задължение към „***“ ЕООД с падеж на 29.02.2024г., както и 24 754.89 лева и са с настъпили падежи на 29.02.2024г. към работници и служители на дружеството. Според съда, данните по делото очертават извод, че дружеството е декапитализирано и това му финансово състояние има траен и необратим характер.

Всичко изложено води до заключението, че, както в минал период, но така също и особено и към настоящия момент, когато дейността е спряла и не се реализира никакъв търговски оборот и приходи, молителят е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на паричните си задължения, чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи, като се установи, че притежаваните машини, съоръжения и оборудване са послужили като обезпечение на задължение към НАП. Следва да се приеме за установено състояние на неплатежоспособност, по смисъла на чл.608 ал.1 от ТЗ, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

В Търговския закон липсва регламентация относно критериите за определяне на началната дата на неплатежоспособността. В съдебната теория се приема, че началната дата на неплатежоспособността следва да бъде най-ранно установената по делото дата, към която са налице всички признаци на неплатежоспособността /трайно, обективно и необратимо финансово затруднение на длъжника/. Трайно установената съдебна практика по въпроса за

началната дата на неплатежоспособността преодолява становището, че това е датата на последното плащане към определен кредитор /датата, на която са спрели плащанията/, като приема, че „неплатежоспособността“ представлява трайно и обективно икономическо състояние на длъжника за невъзможност за плащане/погасяване на задълженията/ към всички кредитори. Счита се, че началната дата на неплатежоспособността следва да се определи не според датата на първото спиране на плащанията, нито чрез датата на последното извършено плащане към определен кредитор. Началната дата на неплатежоспособността следва да се определи, като се вземе предвид онова спиране на плащанията, което представлява израз на трайното и обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си. Началната дата на неплатежоспособността трябва да бъде израз на последваща, бъдеща, трайна и обективна невъзможност на длъжника да погасява задълженията си (в този смисъл е напр. решение №90 от 20.07.2012г. на ВКС по т.д.№1152/2011г., I т. о., по чл.290 от ГПК). Следва да се има предвид и, че съгласно чл.608 ал.3 от ТЗ, неплатежоспособност може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло само вземанията на отделни кредитори.

Съдът счита, че като начална дата на неплатежоспособността следва да се приеме датата 01.01.2024г., която представлява израз на трайното и обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си.

По делото, както от твърденията на молителя, така и от заключението на вещото лице, се установява, че дружеството-молител не разполага с парични средства или бързоликвидни материални активи за посрещане на първоначалните разноски в производството по несъстоятелността. Въпреки изрично даденото указание на съда, при условията на чл.629б от ТЗ, да бъдат предплатени начални разноски в производството в размер на 5 000 лева, което е обявено в ТР на 12.03.2024г. под №20240312142237, такива не са заплатени от заинтересованите лица в дадения срок, изтекъл на 19.03.2024г.

При тези данни съдът намира, че производството по несъстоятелност по отношение на „****“ ЕООД следва да бъде открито при условията на чл.632 ал.1 от ТЗ, с произтичащите от това последици - обявяване на неплатежоспособността на молителя, определяне на началната й дата, откриване на производство по несъстоятелност, допускане на обезпечение, чрез налагане на заповест и възбрана, обявяване на дружеството в несъстоятелност, прекратяване на дейността на предприятието му и спиране на производството по делото, което може да бъде сторено само веднъж в производството, освен в предвидените в нормата изключения. На длъжника следва да се дадат указанията по чл.632 ал.6 от ТЗ.

Производството е образувано по молба на длъжника, и на основание чл.620 ал.1 от ТЗ, дружеството следва да бъде осъдено да заплати дължимата се за производството по делото държавна такса, която следва да се събере в последствие от масата на несъстоятелността при разпределяне на имуществото.

Воден от горното и на основание чл.632 ал.1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „****“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В..

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността на „****“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В., а именно-датата 01.01.2024г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на „***“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В..

НАЛАГА общи възбрана и запор върху имуществото на „***“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В..

ПОСТАНОВЯВА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДЕЙНОСТТА на предприятието на „***“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В..

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „***“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В., на основание чл.632 ал.1 от ТЗ.

СПИРА производството по несъстоятелност по т.д.№5/2024г. по описа на Окръжен съд-Кюстендил.

УКАЗВА на „***“ ЕООД, на кредиторите му и на всички заинтересовани лица, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок една година от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност в ТР, ако в рамките на този срок по делото се удостовери наличие на достатъчно имущество или ако се депозира по сметка на ОС-Кюстендил необходимата сума за предплащане на началните разноси по смисъла на чл.629б от ТЗ в размер на 5 000 (пет хиляди) лева.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „***“ ЕООД, на кредиторите му и на всички заинтересовани лица, че ако в 1-годишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност в ТР, не бъде поискано възобновяване на производството по несъстоятелност, съдът ще прекрати същото и ще постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

ЗАДЪЛЖАВА „***“ ЕООД в **едномесечен срок** от вписване на настоящото решение в Търговския регистър да изпълни задълженията си по чл.632 ал.6 от ТЗ, а именно: да извърши прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите, да изпрати уведомления за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, да издаде необходимите документи за трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход, да изпълни процедурата за информиране на работниците и служителите, да изготви справките за лицата с право на гарантирани вземания съгласно Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и нормативните актове по прилагането му и да предаде ведомостите в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, както и в **двумесечен срок** от вписване на настоящото решение в Търговския регистър, да представи по делото удостоверение за предаване на ведомостите, издадено от териториалното поделение на Националния осигурителен институт съгласно чл.5 ал.10 от КСО.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в ***** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Кюстендил, сумата от **250.00 лева** (двеста и петдесет лева), представляваща дължима държавна такса по молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Решението **ДА СЕ ВПИШЕ** в Търговски регистър при Агенцията по вписванията по партидата на „***“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в *****, представлявано от управителя В.Й.В..

Решението **ДА СЕ ВПИШЕ** и в книгата по чл.634в ал.1 от ТЗ.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Апелативен съд-София, в 7-дневен срок от датата на вписването му в Търговския регистър.

Решението подлежи на незабавно изпълнение.

Препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията.

Препис от решението да се изпрати на дружеството-молител.

След влизане в сила на решението да се уведоми НОИ за дадения срок на длъжника.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____